

endvidere var taget Standpunkt fra Magistratens Side, og der ikke var absolut Enstemmighed til Stede i det paagældende Udvalg, mente man, at det vilde være uforvarsomt — ogsaa under Hensyn til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Oscar Hansen), nemlig Ønsket om ad denne Vej at bidrage til, at der kom Arbejder i Gang — at forhale Sagen, naar vi kunne sikre os, at der blev givet Kommunen Adgang til, naar den ønskede det, senere at erhverve Arealer eller i hvert Tilfælde blive bekendt med, at saadanne skulde realiseres. Dette mene vi ikke let kan ske paa nogen anden Maade end ved, at man begrænser Loven til den Kontrakt, her er Tale om, og saa endvidere føjer ind, at det samme gælder Arealer, som Københavns Kommune ønsker at erhverve Ejendomsret over.

Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt indlade mig paa at undersøge, om det er en særlig god Forretning, der gøres her fra Havnens Side. Der tales ganske vist om, at Havnen vil tjene $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ved disse Landvindinger, og det er jo tilsyneladende en god Fortjeneste, men hvis de private ogsaa tjene $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er det dog et Spørgsmaal, om ikke enten Havnen eller Kommunen skulde lægge Beslag paa disse Arealer og tage denne Fortjeneste. Man maa jo gaa ud fra, at det paagældende Konsortium eller Aktieselskab ikke køber disse Arealer, uden at det har grundet Haab om at skaffe sig Fordele derved. Og det er dog ganske naturligt, at de offentlige Institutioner, som have store Byrder at bære, og som hidtil slet ikke have haft Adgang til at skaffe sig de Fordele, der med Rette tilkomme Samfundsinstitutionerne som Helhed ved Grundværdiernes Stigen i Pris paa Grund af Udviklingen, søge at komme i Besiddelse af disse Arealer. Den Slags Gevinster putte de private i deres Lomme, uden at de komme til at skatte særlig deraf til Staten eller Kommunen. Jeg synes derfor, at det er naturligt, at saadanne Arealer, der ere i offentlig Besiddelse, udnyttes af det offentlige, og at man ikke overlader dem til fremmed Spekulation, allerede forinden man har tilvejebragt dem. Men, som sagt, det kan der jo for

Øjeblikket næppe være Tale om. Jeg skal derfor slutte med at henstille, at der til 2den Behandling bliver vedtaget en Ændring i den Retning, som Københavns Kommunalbestyrelse enstemmig har udtalt sig for.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg for at fremme Sagen vil anse det for heldigst at udbede mig Tingets Samtykke til, at denne 2den Behandling allerede finder Sted i Morgen i et første Møde, hvor da kun denne Sag er paa Dagsordenen. Efter dens Behandling agter jeg at udbede mig Tingets Samtykke til, at vi endnu samme Dag afholde et nyt Møde, hvor Lovforslaget kommer til 3die Behandling, og hvor Dagsordenen tillige rummer det, der i øvrigt skulde være Genstand for Forhandling i Morgen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Afholdelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskerijemed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3647 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Alf. Christensen: Jeg har altid været af den Formening, at det her fremlagte Lovforslag var en lille Perle, og for de ærede Medlemmer, som ikke før have delt min Anskuelse, vil jeg gøre gældende, at de ved at sammenligne Prisen paa Perler og Prisen paa dette Foretagende ville se, at jeg har nogen Grund til min Anskuelse om Lovforslagets Værdi. Siden vi saa det sidst paa vort Bord i Fjor, er Prisen stegen med